

Skattefrågor

Kommunalt anslag

Undertecknad har tjänstgjort såsom tax.-ordförande sedan år 1944. Vid upprepade tillfällen har jag frånsagt mig uppdraget men detta har icke beaktats.

I november 1951 anmodades jag åtaga mig uppdraget och gick med på detta, sedan jag av kommunalnämndens ordförande uppmanats att hos kommunen begära anslag för det arbete som bort utföras av från kommunen tillhandahållet skrivbiträde. Sedan detta arbete utförts avslög emellertid såväl kommunalnämnden som kommunalfullmäktige min begäran. — Det är att märka, att kommunen saknar möjlighet att anskaffa skrivbiträdeshjälp. — Fullmäktige anför, att kommunen saknar befogenhet att besluta om ersättning för ovan nämnt arbete.

Med anledning av det ovan anförda får jag anhålla om besked, huruvida inte möjlighet finnes för kommunen att lämna ersättning för det utförda arbetet.

Svar: Kommun äger icke rätt att bevilja anslag till ordförande i TN, då staten har att avlöna denne (RR

bekräftats, att avsikten varit att ge kompensation för penningsvärdets fall. Styrelsen har icke i första rummet fäst avseende vid förskotts betalningens storlek utan sedan löfte erhållits om kompensationen jämväl hemställt om ökning av förskottsbeloppen, om man nu skall kalla dem förskott, då arbetet ju faktiskt är utfört.

46: ref. 50), men väl att ställa anslag till förfogande för avlöning av biträde för sortering o. d. (RR 50: I 12 och 73).

Kommunalskatt eller icke?

Fastighetsägarna i Falun begåvas årligen av stadens drätselkammare med en debetsedel, som betalas under två terminer (början av april och oktober månader årligen) och som omfattar följande fyra poster:

1. *gatuskatt* à 5 öre per 100 kr. taxeringsvärde,
2. *vägs*skatt à 2 öre per 100 kr. taxeringsvärde,
3. *renhållningsskatt* à 5 öre per 100 kr. av taxeringsvärde å byggnad, tillhörande annan fastighet än jordbruksfastighet, samt
4. *vattenförbrukningsavgift* enligt ackordstaxa.

Summa av gatu-, väg- och renhållningsskatterna (posterna 1—3 ovan) ha stadens fastighetsägare hittills ansett vara en form av ren kommunalskatt, som finge avdragas i allmänna självdeklarationen såsom skatt till kommunen under allmänna avdrag. Frågan är f. ö., om icke detta t. o. m. skett med taxeringsmyndigheternas goda minne.

Av den detaljerade uppställning, som allmänna avdragen för kommunalskatt m. m. fått i årets formulär till allmän självdeklaration, synes emellertid framgå, att det i Falun tidigare tillämpade förfaringsättet varit felaktigt. Därför frågas:

Var i självdeklarationen får en fastighetsägare i Falun avdraga de honom av staden påförda gatu-, väg- och renhållningsskatterna? Att de

Taxeringshumor

LITTERATUR

Årlig deklaration?

Bland årets deklarationer fanns bl. a. en, avlämnad av diversearbetaren X. Uppställningen av inkomsterna tedde sig sålunda:

1/1 —17/4	ingen arbetslust		
18/4 —22/5	Y-son & Co	485:—	
6/7 — 5/9	AB X	1.192:—	
31/10—27/11	Y-son & Co	512:—	
28/11—31/12	ingen arbetslust		

För mellanliggande ovan icke angivna tidsperioder fanns en och annan löneuppgift, vilken tydde på en en gång befintlig men glömd arbetslust, vilken dock icke räckt till att fullfölja deklarationen. *Stri.*

skola få avdragas i deklarationen, anser jag vara självfallet, då de utgöra typiska omkostnader för fastighetsförvaltning. Renhållningsskatten kan naturligtvis anses såsom en utgift för renhållning och därför avdragas på fastighetsbilagan. Någon plats för avdrag av gatu- och vägskatterna kan jag däremot icke finna på deklarationsformulären.

Vice värd.

Svar: Avdrag för skatt under allmänna avdrag är medgivet endast för slutlig eller tillkommande skatt. De i frågan angivna skatterna är tydligen ingendera. Som allmänt avdrag kan de då ej få avdragas. Däremot belasta de fastigheten som utgift och bör därför få avdragas å fastighetsbilagan. Att det icke finnes särskilt angiven plats i formuläret betyder därvid intet, ty det är ju många andra omkostnader för fastigheter, som får avdragas fast de inte är särskilt angivna givna å formuläret. Det finns ju blanka rader, som är avsedda just för mindre vanligt förekommande avdrag.

Nils G. Lindquist och Sven Grabo: Konjunkturskatten. Wahlström och Widstrands Förlag. 100 sid. Pris 8: 50 kr., inb. 13:50.

Det är visserligen ingalunda alla, som blir skattskyldiga till konjunkturskatt, och heller inte alla, som har att avlämna deklaration, eftersom förutsättningen för deklarationsplikt är, att inkomsten härflutit av rörelse eller av skogsbruk och att den uppgått till minst 10 000 resp. 25 000 kr. och omsättningen i fråga om rörelse uppgått till minst 300 000 kr. Men antalet torde å andra sidan ej heller bli ringa. Deklaration skall avlämnas senast den 31 augusti i år. Det är alltså inte så värst långt dit. För denna skatt gäller liksom i fråga om krigskonjunkturskatterna för några år sedan speciella regler för inkomstökningens beräkning med olika möjligheter för de skattskyldiga. En handledning måste därför fylla ett verkligt behov både för de skattskyldiga och för ledamöterna i prövningsnämnderna, som ju har att verkställa taxeringen till konjunkturskatt.

Den av kammarrättsrådet Lindquist och taxeringsrevisor Grabo utgivna kommentaren bör därför vara mycket välkommen, särskilt som båda författarna varit med så att säga från början vid lagens förberedelse och sedan under dess handläggning. Man torde därför kunna vara ganska säker på att syftet med de olika bestämmelserna framgår av kommentaren. Den bör alltså bli till stor nytta både för dem, som drabbas av skatten, och för dem, som har att tillämpa den vid taxeringen.